

O varčevanju, ki ni na mestu.

Varčnost je lepa lastnost in čez vse potrebna zlasti za vsakoogar, ki ima pičle in z velikim trudom zvezane dohodke. Kdor dobi težko denar v roke, ga navadno tudi težko izda. To velja še prav posebno za kmečki in delavski stan, ki se vsaj pri nas ne moreta pohvaliti, da bi jima ne bilo treba gledati na vsako paro, če hočeta izhajati brez dolgov. Stara izkušnja in vsakdanje življenje izpričuje, da je vobče blagostanje posledica varčnosti, revščina in pomanjkanje pa največkrat posledica premajhne varčnosti, mnogokrat tudi naravnost posledica zapravljivosti.

Kakor pa ima vsaka stvar svoje meje, tako je tudi z varčnostjo. Pretirano varčevanje — skopost za potrebne stvari je tako zlo, kakor pretirana konservativnost ali starokopitnost. Poglejmo nekaj zgledov!

Vsak pameten človek bi moral imeti dandanes svojo domačijo in vse svoje premakljivo imetje zavarovano proti ognju. Praviloma bi morala biti vsa poslopja in vse premičnine (obleka, orodje, živila, krma, živina itd.) zavarovana za tako vsoto, kolikršna bi bila škoda, ko bi vse pogorelo. Kako pa je v resnici? Prav žalostno! Poleti beremo dan na dan: Ta in ta je pogorel. Škoda je cenjena na 100 tisoč dinarjev, zavarovan je bil samo za 10.000 Din. Temu in temu je pogorel kozolec in vsa krma; škoda znaša 30.000 Din, zavarovan je bil še po starem za 2000 Din, itd. itd. Malokdaj se bere, da bi bila škoda poravnana z zavarovalnino. Zakaj pride zaradi požara v revščino toliko ljudi? Zaradi pretirane varčnosti!

Škoda se jim zdi, da bi plačevali večjo zavarovalno premijo.

Pa nekaj drugih primerov! Ze davno dognana stvar je, da se z umetnimi gnojili lahko močno pomnoži in izboljša vsak kmetijski pridelek. Izdatki se povrnejo z obilnimi obrestmi. Pa kako malo jih je, ki bi hoteli izkoristiti te izkušnje, ker varčujejo na nepravem mestu. — Več in boljše žito bi pridelali, ko bi imeli čisto seme, ko bi seme tu in tam izmenjali, ko bi ga pred setvijo obdelali s takimi sredstvi, ki zatro na njem vse kali bolezni. Pa nič tega, ker nekaj stane. Napačna varčnost! — Koliko manj truda in koliko več uspeha bi bilo, ko bi imeli pri svojem poslu boljše orodje, toda to stane. — Sadno drevje kupujejo tam, kjer je najceneje, četudi vedo, da je najslabše. Lepo vzgojeno in v pristnih sortah je nekaj dražje. Varčnost v svojo veliko škodo! — Kadar kupujejo obleko, izberejo najcenejše blago, pa ne pomislijo, da je v takih slučajih najcenejša roba najdražja. — Sadje uničujejo razni zajedavci in je splošno znano, kako se je treba boriti s temi sovražniki. Pa le malokdo se odloči, da bi kupil potrebna sredstva in orodje za zatiranje škodljivcev. Škoda denarja!

Vse obsodbe je vredna varčnost, ko je treba plačati kako članarino za to ali ono koristno društvo ali družbo (Sadjarsko in vrtnarsko društvo, Kmetijska družba), ko je treba naročiti poučen časopis, strokovno knjigo itd. Vse strokovne organizacije imajo vendar edini namen pospeševati to ali ono panogo in človek bi mislil, da bo vse zgrabilo za roko, ki se ponuja v pomoč. Toda nič tega. Varčevanje na napačnem kraju je krivo, da vse te ustanove

tako počasi prodirajo med narod in da se kultura širi tako počasi. Malenkostni zneski se res na ta način prihranijo, zavržejo pa se vrednote, ki stokrat odtehtajo skromen prihranek. S takim varčevanjem ob nepravilni priliki sami sebi zapiramo pot do napredka in blagostanja.

Še dva jako značilna primera o varčnosti, ki ni na mestu. Tu in tam je poučno potovanje. Kako koristno bi bilo, ko bi se ga udeležili. Pa je škoda denarja. V mestu je kmetijska, sadna ali kaka druga razstava, ki ni prirejena samo zato, da bi se bahali, ampak predvsem zato, da bi se iz nje kaj naučili. Pa je ne gredo gledat, ker je škoda denarja.

Tako bi lahko našteli še mnogo slučajev, ko ljudje mislijo, da varčujejo, v resnici pa zapravljajo, ko mislijo, da se z neumestno varčnostjo okoriščajo, pa se silno oškodujejo.

Nadomestimo slabe vinograde s sadnim drevjem.

Mnogo imamo v Sloveniji tako slabih vinskih leg, da se na njih pridelovanje vina ne izplača. Obdelovanje in gnojenje, režnja in škropljenje zahtevajo toliko dela in stroškov, da bi se moral pridelek prodati po 10 Din liter, če naj bo z izkupičkom povrnjen trud gospodarja. Vino iz slabih leg pa je navadno tako slabo, kislo in brez okusa, da komaj najde kupca po 4 do 5 Dni. Navadno pa ga vinogradnik niti ne more spraviti v denar ter ga mora popiti sam doma s svojo družino in s prijatelji.

Kakšno je pa dandanes stališče konzuma — vinopivcev — nasproti našemu kislemu cvičku? Poglejte gostilne v mestih in trgih! Večina so prazne, obiskane so samo tiste, v katerih se toči cenen in nekisel »dalmatinec«. Draga boljša domača vina gredo le v boljših lokalih, kislega cvička, ki je zrasel na slabih le-

gah pa nikdo ne mara. V splošnem se tudi mnogo manj pije nego pred vojno in v prvih letih po vojni. To je doseglo treznotno gibanje posebno v zvezi s športom pri mladini in — pomanjkanje denarja. V tem pogledu se torej ne vrnejo več predvojni časi, ko je šlo vsako vino lahko v denar. Vinogradniki, ne zapirajmo si pred tem dejstvom oči!

Kaj pa početi?

Letos je v marsikaterih slabih vinskih legah pomrznilo trsje. Takih vinogradov ni obnavljati, ampak nadomestimo jih z drugimi nasadi, ki nam ne povzročajo toliko dela in stroškov, vržejo pa pridelek, ki gre vedno in gotovo v denar. Nasadimo sadno drevje, bodisi jabolka ali hruške, breskve ali marelice, višnje ali črešnje — ali pa razne detelje ali trave. Od tega pridelka ozir. sadja bomo imeli več kakor od slabih vinogradov. Mnogo več pa tudi od ostalih njiv in travnikov, ki jih bomo boljše obdelovali in krepkeje gnojili.

Kako koristna je lovška zaupnina?

V časopisu čitamo, da so razen Srbije vsi kraji za zakupni sistem po občinah. To je lahko mogoče, ker je v vsakem kraju nekaj takih, ki zahtevajo, da se lov proda, da imajo potem sami zabavo. Če imamo kmetje škodo, jih pa ne boli. Velika večina kmetov pa ni s tem zadovoljna.

Če dobi občina tisočake za lov, to hvale le tisti, ki tega dobro ne premisli. Kaj pa koristi nam kmetom tisti denar, ki ga občina dobi za lov, ko smo pa kmetje potem primorani škodljivce še gojiti. Saj nekaterim po desetkrat, drugim pa tudi po stokrat več škode naredi, kakor pa pride tiste male zakupnine na enega kmeta.

V časopisju se piše, da dobijo v deželi par milijonov za lov. Ko bi pa sešteli vso škodo na perutnini, drevju, sadju, po vrtovih, žitu i. dr.,

bi je pa bilo gotovo nad 10 milijonov dinarjev na leto. Ali se s tem povzdiguje kmetijstvo? Kdor hoče divjačino gojiti, naj jo goji v ograjenem gozdu, ne pa tako, da nam lahko prosto pridelke uničuje.

Če kmet sedaj ustrelil zajca na svoji njivi, ko mu je pridelke žrl, gre takoj v zapor, je ob drago puško, ima visoke stroške v denarju; pri sodnji mu pa ostane zapisano, da je bil kaznovan zaradi tatvine. Ko bi vsak posestnik v občinsko blagajno le enega kovača dal (kar bo gotovo vsak rad storil), pa bi v večini občin prišlo več v blagajno, kakor se pa sedaj za lov dobi. V vsaki kmečki občini v vsej državi je gotovo večina kmetskih posestnikov s tem nezadovoljnih, da se divjačina ne sme pokončavati, še na polju ne.

Če se lov proda, naj se da v zakup le večje gozdno lovišče. Obdelan svet, to so: njive, vinogradi, travniki, pašniki itd. se pa naj ne prodajo. Tu pa mora imeti vsak poljedelec pravico, po svoji volji škodljivce pokončavati. Grmovje in pa male skupine drevja, ki se nahaja med njivami in travniki, naj se še ne šteje za gozd. Zakaj nas še tlačita škodljivi avstrijski zakon, ko pa ima že večina naše države boljšege?

Mi vsakemu privoščimo lovsko zabavo, pa naj si bo na zakupni ali na regionalni sistem; pa da tudi kmet ne bo kaznovan, če bo ustrelil škodljivo divjačino. Sedaj se dela lovski zakon. Lovci so že izrekli svoje zahteve. Zato prosimo vse občinske funkcionarje in tudi funkcionarje pri naši Kmetijski družbi, da tudi oni storijo vse potrebne korake, da zadobimo potrebno prostost, ki vsakemu kmetu po vsej pravici in zdravni pameti tudi gre. Zato jim bo pač oravi kmet prirčno hvaležen.

Kmet i. Laškega okraja.

Umetna gnojila in kmetijstvo.

Od vseh strani se dan za dnevom čuje klic, več kruha, več denarja. Enega in drugega pa na kmetih kakor tudi marsikje drugje danes primanjkuje. Slovenski kmetovalec, ki razpolaga z majhno površino zemlje, mora danes gledati, da iztisne iz iz zemlje kar največ mogoče pridelkov. Mi moramo svojo zemljo intenzivneje obdelovati in bolje gnojiti ako hočemo doseči povoljne pridelke. Hlevski gnoj danes ne zadostuje, ako ga še tako skrbno spravljamo in še tako pravilno z njim ravnamo. Gnojnica, kjer jo spravljamo, veliko zaleže, a kljub temu je potrebno, da v največji meri uporabljamo umetna gnojila.

Umetna gnojila so danes neobhodno potrebna za povzdigo naših kmetijskih pridelkov. Mi kmetje moremo proizvajati danes le prvovrstno blago, zakaj danes na trgu ima dobro ceno le blago prve vrste, pa naj bo to živina, žito, sadje, vino ali kaj drugega. S pravilno in zadostno uporabo umetnih gnojil pridelamo zadosti in dobre krme, zadosti dobrega klenega žita, lepo sadje, kakor tudi dobro vinsko kapljico, na katero posebno dobro delujejo umetna gnojila.

Sem in tja se slišijo glasovi, da se umetna gnojila ne izplačajo, da so na splošno predraga. Ker gnojim z umetnimi gnojili že dvajset let in sem poskusil gnojiti že z vsemi umetnimi gnojili, moram reči, da se umetna gnojila izplačajo, ako so pristna in ako odgovarjajo predpisanim odstotkom, navedenim od trgovca. Veliko bolj bi se pa še izplačala, ako bi jih dobili brez carine, kar jih moramo uvažati. Vendar sem po preteku tega časa prišel do zaključka, da brez umetnih gnojil danes noben kmetovalec v Sloveniji ne more več uspešno kmetovati. In zakaj ne?

1. Davki od zemljišč so isti, ako

Pošljite naročnino!

pridelamo malo ali veliko. 2. Obdelovati moramo njive, travnike, vinarje, sadovnjake, ali je slab ali dober pridelek. 3. Prodamo dobro blago vedno lahko in dražje kot pa slabo. Ako se tvorničarji trudijo, da proizvajajo le prvovrstne stroje in drugo blago, se moramo truditi tudi mi kmetovalci, da proizvajamo le prvovrstno blago.

Mnogo bi še k napredku pomagali merodajni faktorji s tem, da bi na vse načine podpirali razširjanje in uporabo umetnih gnojil. Ako so kje podpore na mestu, so poleg gnojnih jam v prvi vrsti za povzdigo uporabe umetnih gnojil, da bi se ista pocenila. Kolikor cenejša bodo umetna gnojila, toliko več se jih bo porabilo. Slovenski kmetovalci bomo morali sčasoma porabiti tisto množino umetnih gnojil na hektar, kot jih porabijo po drugih naprednih deželah.

Posebno bi se dvignila uporaba umetnih gnojil, ako bi zamogli mi kmetje dobiti poceni kredit za nakup istih. Brez cenega kredita pa sploh ni mogoče dvigniti našega kmetijstva. Naj ne bi prezrli teh vrstic tisti, ki imajo napredek ali nazadovanje kmetijstva v svojih rokah. Z večjo proizvodnjo kmetijskih pridelkov se bo povečalo kmetско blagostanje, povečal izvoz, pocenilo življenje pri tistih, ki živež kupujejo.

Z eno besedo, kdor podpira uporabo in skuša poceniti dobavo umetnih gnojil, ta dela za dobrobit kmetškega, kakor tudi vseh ostalih stanov v državi. F. Vide, posestnik.

Krmljenje mladih prašičev

Našim prašičerejcem, posebno pa našim kmetским gospodinjam, sta še premalo poznani dve vrsti krmila, ki izvrstno vplivata na razvoj mladih pujskov. To sta ribja moka in klajno apno.

Pri mladih pujskih se pogosto opazja, da se precej dobro razvijajo, dokler se hranijo še z maternim mle-

kom. Ko jih pa odstavimo in so navezani samo na surovo ali kuhano krmo, ki obstoji večinoma iz kuhane krompirja, pese in nekaj oblode z otrobi, začno hirati in mnogo jih sčasoma tudi pogine. Navadno jih začno boleti noge, sčetine dobe strleče, tupatam postanejo sajasti, omršavijo in hirajo namesto da bi rasli. Če se pa tudi sčasoma popravijo, vendar ne postanejo nikdar tako veliki kakor drugi pravilno vzrejeni prašiči.

Kaj pa je temu vzrok? Pomanjkanje primernih hranil v krmi. S korenjem in gomoljem nudimo sicer mladim živalim dovolj škrobovih snovi, malo pa beljakovin in apna. In ravno ti dve snovi potrebuje mlado telo, da se more pravilno razviti. Beljakovin nudimo prašičem v ribji moki, ki jih vsebuje do 50 odstotkov. Tega krmila ne damo veliko dnevno, ampak zadostuje v začetku po eno žlico na vsako krmljenje, pozneje po dve in do tri. Po njem si mlada žival vidno opomore in hitro raste. S tem so pa tudi odstranjene nevarnosti raznih bolezni. Ribja moka se pozneje lahko rabi tudi pri opitanju nekoliko odraslih peršutarjev, ker se tedaj mnogo hitreje odebelijo. To krmilo se je pri nas razširilo še pred vojno, ko ga je vpeljala Kmetijska družba in ga tudi še dandanes oddaja. V moderni prašičereji kakor tudi v perutninarstvu je postalo neobhodno potrebno krmilno sredstvo.

Še druga vrsta hranil primanjkuje navadno krmi mladih prašičev; to je apno. To je neobhodno potrebno za tvoritev kosti, ki obstojajo iz fosforovokislega apna. Tega pa je v korenju in gomolju in tudi v ostali zeleni krmi prav malo, zato opažamo tako pogosto pujske, bolne na nogah. To bolezen odstranimo le tedaj, če pokladamo prašičem v krmi po žlico klajnega apna dnevno, kar popolnoma zadošča za pravilno rast kosti. Priporočljivo je tudi že svinji v zadnjem mesecu

brejosti pomešati med krmo po eno žlico klajnega apna, ker se mladiči v njenem telesu boljše razvijajo. Prav tako se dela tudi ob dojitvi svinje, ker prihaja z njenim mlekom tudi fosforokislo apno v mladiče.

Prasičerejci bodo imeli torej v svoji prasičereji več »sreče«, če bodo pravilno krmili breje in doječe svinje, kakor tudi pujske ob času razvoja.

Denar.

g Vrednost denarja 26. t. m. Denarni trg ne kaže nobene spremembe. Naš dinar notira v Curihu stalno 9.126 centimov. Na ljubljanski borzi se pa plačujejo tuje valute po teh-le cenah: 1 angleški funt 276.55 Din, 1 ameriški dolar 56.83 Din, 1 nemška marka 13.52 Din, 1 švicarski frank 10.96 Din, 1 madžarski penga 9.93 Din, 1 avstrijski šiling 8 Din, 1 belgijski belg 7.91 Din, 1 italijanska lira 2.98 Dn, 1 francosk frank 2.22, 1 češka krona 1.687 Din. To so borzne cene. Denarni zavodi plačujejo pri nakupu inozemske valute nekoliko nižje, prodajajo jih pa nekoliko dražje kot so borzne cene.

Cene.

g Ljubljanska blagovna borza. Položaj na blagovni borzi je v zadnji dobi nekoliko živahnejši nego v preteklih mesecih. Pšenica je bila nekaj časa trdna v ceni, v zadnjih dneh pa je nekoliko padla. Oves je posebno trden v ceni, ker se splošno javlja o pomanjkanju tega blaga, ki bo letos nastopilo vsled pozne setve. Na ljubljanski blagovni borzi so se ponujali deželni pridelki po teh-le cenah: (Vse ponudbe veljajo za blago v vagonških dobavah, postavljeno na vsako slovensko postajo, plačljivo 30 dni po dobavi.): Pšenica bačka 305 307.50 Din, za april 310—312.50 Din, za maj 315—317.50 Din, moka 0g fko Ljubljana 420—425 Din, koruza 317.50—320 Din, ameriška 325 Din, ječmen 345—347.50 Din, bački 330—332.50 Din, oves bački 305—310 Din.

g Tržišče lesa. Kupčija z lesom postaja vedno bolj živahna, kakor se bliža stavbena sezona. V splošnem pa primanjkuje blaga. Povpraševanje je po sledečih vrstah lesa, za katere so cene stalne: Testoni fko vagon Sušak, jesenovi plohi 40—50 mm, 60—80 mm, remeljni 4.50, 5 in 6 min različnih mer, hrastovi boules različnih mer fko vagon Sušak, hrastovi plohi ostrorobi fko vagon Sušak.

g Tržišče jajc. Visoke cene jajc, ki so bile v zadnji dobi, ko je bila produkcija teh vsled hudega mraza nizka, so v zadnjem tednu znatno popustile, ker se je produkcija vsled toplejšega vremena zvišala. Cene so padle na 1 Din do 1.20 Din za komad. Tudi v inozemstvu so cene nazadovale. V Švici se plačujejo sedaj 188—190 švicarskih frankov. Vsled bližajočih praznikov bodo pa cene še nekoliko vzdržale, medtem ko se pričakuje potem še znatnejši padec. Na berlinskem tržišču so cene jugoslovanskim jajcem padle v enem tednu od 16½ na 11½ pfeniga.

g Dviganje cene bakru. Mednarodni kartel za baker je v zadnjih tednih neprestano dvigal ceno bakru in dosegel 22½ centa za angleški funt cilj evropska luka (pred nekaj meseci je notiral še 15 centov). Povpraševanje je dalje zelo veliko in in presega produkcijo, vendar je pa mnogo špekulativnih nakupov. Tudi cene bakrenim izdelkom se naglo dvigajo. V Evropi je sedaj cena bakru že za 10% višja kakor pa cena aluminija. — Kako ogromne dobičke imajo ameriški producenti, je že razvidno iz dejstva, da znašajo ameriški produkcijski stroški 7—8 centov. — Draginja bakra bodo bridko občutili vinogradniki, ki bodo morali modro galico za škropljenje drago plačati.

Živina.

g Ljubljanski živinski sejem. Ta živinski sejem ni bil tako živahen kakor prejšnji, vendar še precej ob-

iskan. Prigon je znašal 216 konj, 56 volov, 30 krav, 13 telet in 146 prašičkov za rejo. Prodanih pa je bilo 56 konj, 48 volov, 20 krav, 10 telet in 60 prašičev. Cene so se znatno dvignile in sicer pri volih za nad 1 Din in pri kravah za 50 para. Tudi konji so se nekoliko boljše plačevali. Za izvoz je bilo kupljenih nekoliko volov in konj. Cene so bile naslednje: Za kg žive teže voli prvovrstni po 10.50 Din, II. vrste 9.50 Din, III. vrste 8.50 Din, krave debele 5—6.50, krave klobasarice 3—4.50 Din, teleta 12—13 Din. Konji in prasički po velikosti in kakovosti. 7 tedno vstari prasički so bili cenjeni najvišje na 550 Din za par.

g **Mariborski prašičji sejem.** Na zadnji prašičji sejem je bilo prignanih 152 prašičkov za rejo. Cene so bile naslednje: 3—4 mesece stari po 280—450 Din, 5—7 mesecev po 480—550 Din, 8—10 mesecev po 580—750 Din, 1 leto stari po 1000—1100 Din; 1 kg žive teže 10—12.50 Din, 1 kg mrtve teže 16—18 Din.

g **Ovire pri uvozu zaklanih prašičev v Avstrijo.** Avstrijsko kmetijsko ministrstvo je določilo, da se, od 25. marca t. l. nadalje, sme uvažati zaklane in očiščene prašiče v celih komadih v prirodni zvezi glava z jezikom, nadalje ako so v komadu srce, pljuča, prsna in trebušna mrena ter ledvice. Vse to mora biti na zaklanih prašičih v isti zvezi, v kateri se ti organi nahajajo v živem stanju živali. — Ta določba bo onemogočila izvoz zaklanih prašičev v Avstrijo. Znano je namreč, da se notranji organi pri prašičih morajo takoj po klanju odstraniti ter ločeno od mesa čistiti in hladiti, drugače se prehitro pokvari. Če bi se te organe pustilo v zaklanih živalih, bi se kmalu pokvarili in okuzili tudi ostalo meso. To bi bilo povod avstrijskim veterinarim organom na meji, da bi zabranili uvoz takih pošiljatev. — Jasno je torej, da hoče avstrijska vlada na ta način igrati trgovinsko pogodbo sklenjeno

med Avstrijo in Jugoslavijo dne 9. avgusta 1928. Pri tem smo dobili naslednje koncesije: za prašiče zaklane in očiščene v celih komadih težke preko 90 kg, ali v polovicah, težkih nad 45 kg se plača 3 zlate krone avstrijske uvozne carine na 100 kg, ali na 1 kg okrog 30 par. Za pitane prašiče, zaklane, očiščene in z odstranjeno slanino v celih komadih ali v polovicah pa 6 zlatih kron od 100 kg ali na 1 kg okrog 60 par. Ko je ta naknadni sporazum stopil 10. januarja t. l. v veljavo, je naš izvoz zaklanih prašičev začel naraščati. — Na merodajnih krogih se pripravljaja akcija, da se prepreči namera avstrijske vlade.

Carine.

g **Znižanje uvozne carine na modro galico in žvepleni cvet.** »Službene novine« od 12. t. m. so objavile razpis generalne direkcije carin, s katerim se zniža minimalna uvozna carina na modro galico od 12 na 6 zlatih Din za 100 kg. (1 zlat Din = 11 papir. Din). Znižanje teh carin je z dnem objave stopilo v veljavo.

g **Ukinjenje uvozne carine na bučnice.** V »Službenih novinah« je objavljen razpis generalne direkcije carin, s katerim se ukinja izvozna carina na bučnice. Z objavo tega razpisa je odstranjena ovira za ukinitje avstrijske uvozne carine na bučno olje.

g **Znižanje carin na kmetijske stroje, orodje in umelna gnojila.** Kmetijski minister dr. Frangeš je, na pritisk kmetijskih korporacij, začel akcijo, da se znižajo carine na uvoz kmetijskih strojev, kmetijskega orodja, umetnih gnojil in drugih predmetov, ki so velike važnosti za kmetijsko produkcijo. Proti tej velevažni akciji, ki bi bila v stanu znatno pomagati celotnemu kmetijstvu v naši državi, so nastopili industrijski krogi z vso svojo silo. Trgovinski minister jih seveda podpira. Zahteve industrijcev so povečini take, da bi izključile nameravano znižanje carin.

-- Zahteva po znižanju carin za uvozne kmetijske potrebščine od strani kmetovalcev je že stara. Brez nje je vsako povečanje produkcije in izboljšanje kmetijstva nemogoče.

Razno.

g Vinski sejem v Novem mestu priredi dne 8. aprila ob 9 podružnica Vinarskega društva sporazumno z novomeško podr. Kmetijske družbe za Slovenijo v prostorih kavarne Splihal. Vabijo se vinogradniki novomeškega okoliša, da se udeležijo tega sejma in prinesejo na sejem svoja lastna vina za poskušnjo v čistih vinskih steklenicah.

Enako se vabijo trgovci z vinom in pa gostilničarji, da posetijo omejenega dne ta sejem v čim obilnejšem številu. Nudilo se jim bo v nakup vino iz vinskih goric novomeške okolice.

g Ustanovni občni zbor Hmeljarskega društva za Slovenijo se bo vršil v nedeljo 7. aprila t. l. Legitimacije za delegate in vabila se bodo razposlala pravočasno. — Društveno vodstvo.

g Posvet o perutninarstvu in izvozu jajc. Kmetijsko ministrstvo je sklicalo posvet, ki je obravnaval perutninarstvo in izvoz jajc. Udeležili so se je zastopniki zainteresiranih krogov in referenti ministrstva. Minister dr. Frangeš je poudaril veliko važnost perutninarstva za naše narodno gospodarstvo, ker tvori izvoz jajc važen vir dohodkov našega kmetijstva. Na svetovnem trgu krije naša država 610 odstotka skupne svetovne uvozne potrebe, ki znaša 1.200.000 meterskih stotov jajc. Naša produkcija se ceni na 200.000 met. stotov. S smotrenim delom bi se lahko zvišala za 100 odstotkov. Nujno je potrebna ustanovitev v zrejevališčih, v okrilju državnih in samoupravnih ustanov, ki bi imele naloge odbirati najboljše plemenske živali in

določiti najboljše pasme. Ministrstvo bo to akcijo znatno podpiralo, da bo ta panoga lahko konkurirala na svetovnem trgu. Po občirni debati so bili sprejeti primerni sklepi, ki bodo uveljavljeni v posebnem zakonu, ki ga namerava v kratkem sestaviti to ministrstvo.

g Zakon o pobijanju rastlinskih boleznih in škodljivcev. V kmetijskem ministrstvu je bil te dni izdelan načrt zakona o pobijanju rastlinskih boleznih in škodljivcev, ki naj nadomesti dosedanje tozadevne pravilnike. Načrt zakona je bil dostavljen vsem kmetijskim organizacijam v izjavo.

g Vprašanje kmetijskih zbornic. Srbsko Poljoprivredno društvo je začelo akcijo za ustanovitev Zveze vseh kmetijskih družb v državi in imelo tozadevno že več sej. Toda pri tej akciji ni našlo zadostnega odziva od strani prečanskih društev, ki v predloženem načrtu pravil ne najdejo dovolj jamstva za pravo kmetijsko zastopstvo. — V zvezi s to akcijo je inž. Milutinović predložil obsežen referat o vprašanju kmetijskih zbornic, ki naj bi bil podlaga za bodoči načrt zakona o kmetijskih zbornicah. Ta načrt bo izdelal poseben odbor društva. Po njem bi bilo v državi 8 kmetijskih zbornic (za Vojvodino, za Šumadijo, za Srednjo Srbijo, za Južno Srbijo, za Hrvatsko in Slavonijo, za Bosno za Primorje in za Slovenijo). Zbornice bi morale ustanoviti svoj savez, odnosno centralni sekretarijat v Beogradu, ki bi zastopal vse zbornice napram centralni državni upravi in napram inozemstvu. Oblastne zbornice pa bi predvsem vršile informacijsko-statistično službo, čuvala interese kmetijstva, organizirale kmetijski stan in posredovale v sporih kmetijstva z drugimi stanovci.

g Povišanje vozine na prevoz drv v času sezije. Generalna direkcija državnih železnic že sedaj opozarja

trgovce in ostale interesente, da se bo voznina za drva na progah državnih železnic prihodnjo jesen zvišala za približno 20%. To povišanje bo trajalo od 1. septembra 1929 do 31. marca 1930. Direkcija opozarja, naj interesenti poskrbijo, da se bodo drva za jesensko sezijo oddala za prevoz do konca avgusta.

g Kmetijski strokovnjaki pri konzulatih. »Združenje agronomov v Zagrebu« je stavilo kmetijskemu ministru predlog, naj bi se pri vseh naših važnejših inozemskih konzulatih postavili tudi kmetijski strokovnjaki kot poročevalci za kmetijske zadeve dotične države, v kateri službujejo. To ustanovo imajo tudi že druge države, zato je umestno, da jih posnemamo. Nemčija vzdržuje pri nas svojega poročevalca, ki je sam izvrsten vseučiliški profesor, ravno tako Češka; Amerika ima svoje kmetijske atašeje v Evropi itd. Za Jugoslavijo prihajajo v poštev za tako službo države, ki kupujejo naše kmetijske pridelke, nadalje države, ki so v tem pogledu naši največji konkurenti, in končno države, ki bi bile lahko naše učiteljice v kmetijstvu; skupno torej okrog 10 držav. Tak kmetijski ataše bi poročal vse, kar v dotični državi opazi važnega v pogledu povzdige kmetijske produkcije in glede našega uvoza. S tem bi se obenem pripravljajl material za trgovinska pogajanja z dotičnimi državami. — Verjetno je, da se bo za ta predlog zanimal kmetijski minister dr. Frangeš, ki je sam predsednik »Združenja«, ki je stavilo ta predlog.

Slovo Sina od Matere.

(Konec.)

Magdalena, ki je sedela ob Jezusovih nogah — pri tistih nogah, ki jih je nedavno mazilila — je vstala opotekaje se. Oči so ji bile motne od joka, obraz izpremenjen od žalosti. »Da, mati,« je zašepetala, »zadnjo, najzadnjo ljubezen...«

Vzela je pripravljene posode z

vodo, gobe in mehke rute in jih je kleče podajala materi. Janez, ves skrušen, je pokleknil in podprl navzdol visečo glavo Jezusovo.

Varno, kakor da bi ga še bolelo, je ločila Marija trnjevo krono od mrtve glave. Glasno je kriknila, ko je izdrla trne, ki so tičali globoko v glavi, do možganov in do oči so segli. O, kako globoke in boleče rane so napravili!

Tudi Janez in Marija Magdalena sta zakričala od groze, ko sta videla tako grozno razmesarjeno glavo in sta se sklonila v neizmerni bolesti.

Rano za rano, bolečino za bolečino so odkrivali in ob vsakem novem odkritju od groze onemeli in vzdrhteli, osobito mati. O, mati! —

Prišel je zadnji trenutek slovesa. Razmesarjeno mrtvo telo so mazilili in zavili v tančice. — Zadnjikrat je Marija poljubila svojega Sina — o, srce ji je hotelo počiti od bolesti — še mu je šepetala besede, sladke besede slovesa...

Potem je sklenila roke. Objokane oči so se obrnile k nebu in iz sedemkratnim mečem prodrtega srca je privrele vdana molitev: »Gospod, tvoja volja naj se zgodi! Sina, ki si mi ga dal, glej, ga danes kot žrtev ljubezni polagam nazaj v tvoje roke — ker je taka tvoja volja!«

In nosila je v tem trenutku bolečine vseh človeških src, zato da je v vseh tisočletjih vseh trpečih zavetnica in pomočnica.

Skozi tisočletja vseh časov hodi v žalni obleki bolest za ljubljenimi umrlimi. Toda za tistim časom in ob tistega dne na Golgoti je Kraljica mučencev temni žalosti kot tolažnica stopila ob stran. In kjerkoli položi roko na jokajoče oči in boleča srca, tam usahnejo solze, bolečina skelečih ran je manjša. —

Uboga mati, kjerkoli in kdorkoli si in kakorkoli ti je bilo ranjeno srce — Marija pozna tvojo bolečino in jo čuti s teboj, saj je več kot ti trpela...